

ΑΙΜΙΛΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ

«ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Η Αιμιλία Υψηλάντη, καθ' όλη τη διάρκεια της καλλιτεχνικής διαδρομής της, έχει αναμετρηθεί με πολλούς και διαφορετικούς ρόλους. Η ίδια, με αφορμή την παράσταση «Υποχώρηση από τη Μόσχα», που παρουσιάζεται στο θέατρο Αργώ, μιλάει για την ευθύνη που έχει κάποιος-όταν φεύγει από μία σχέση αλλά και για τον ρόλο που παίζει η αγάπη στη ζωή της...

Επείτε από απουσία περίπου 20 μηνών, λόγω των συνθηκών με τον κορονοϊό, επιστρέφετε στο θέατρο. Ποια είναι τα συναισθήματά σας;

Το θέατρο Αργώ είναι το δεύτερο σπίτι μου. Όλο το διάστημα που ήμασταν υποχρεωμένοι να μην εργαζόμαστε ήταν ένα σπίτι άδειο και εγκαταλελειμμένο. Τώρα είναι γεμάτο ζωή. Η εργασία, η συνύπαρξη, η δημιουργία είναι αυτά που δίνουν νόημα στην ύπαρξη του ανθρώπου. Επομένως, είναι ημέρες χαράς και δημιουργίας για εμάς τους καλλιτέχνες.

Κατά τη διάρκεια αυτών των μηνών επαναπροσδιόρισε τη σχέση σας με πρόσωπα και καταστάσεις ή ακόμη και με την τέχνη;

Ο εγκλεισμός, οι απαγορεύσεις και κάθε είδους περιορισμός υποχρεώνουν κάποιον να ξαναδεί ορισμένα πράγματα όσον αφορά τη ζωή του αλλά και τη δουλειά του, είτε είναι καλλιτέχνης είτε όχι. Πιστεύω ότι στη δική μου περίπτωση με βοήθησε να συνειδητοποιήσω περισσότερο το τι σημαίνει χρόνος και πώς μέσα στα στενά περιθώριά του θα πρέπει να επαναξιολογήσω τις προτεραιότητές μου. Έτσι, έδωσα μεγαλύτερο χώρο στις μικρές στιγμές της καθημερινότητας που πολλές φορές υποτιμούμε.

Αρχικά, ανεβάζετε στο θέατρο το έργο του Γουίλιαμ Νικόλσον «Υποχώρηση από τη Μόσχα». Ποια στοιχεία του σας κέντρισαν το ενδιαφέρον;

Το έργο μιλάει για τον χωρισμό δύο ανθρώπων που είναι παντρε-

μένοι πολλά χρόνια. Όλοι μας έχουμε βιώσει χωρισμούς οι οποίοι μας έχουν αφήσει πληγές. Κανένας χωρισμός δεν είναι ανώδυνος. Όταν δύο άνθρωποι ερωτεύονται, επενδύουν στη σχέση τους, κάνουν σχέδια και όνειρα για μια κοινή ζωή. Ο άνθρωπος επιθυμεί να ενωθεί με έναν άλλον και να συμπορευθεί μαζί του και στα καλά και στα δυσάρεστα για πάντα. Αυτό το «πάντα», όμως, πολύ λίγες φορές συμβαίνει. Τι γίνεται σε έναν χωρισμό; Η ίδια η διαδικασία του χωρισμού είναι επώδυνη και οι συνέπειές του είναι, επίσης, επώδυνες. Οι άνθρωποι, όμως, οφείλουν όχι μόνο να επιζήσουν, αλλά να ζήσουν. Πρέπει, λοιπόν, να επανασυνδεθούν με ό,τι μπορεί να τους κρατήσει στη ζωή.

Πείτε μας δυο λόγια για την ιστορία του έργου...

Ένα μεγάλο σε ηλικία ζευγάρι, που έχει ζήσει έναν έρωτα, έχει κάνει ένα παιδί και γιορτάζει την επέτειο ενός γάμου 33 ετών, βρίσκεται μπροστά στο διαζύγιο. Αυτός που θέλει να φύγει είναι ο άντρας. Αφορμή, μία άλλη γυναίκα. Βασική αιτία, όμως, είναι ότι επιθυμεί να επαναπροσδιορίσει τη ζωή του με βάση τις δικές του ανάγκες, που όλα αυτά τα χρόνια δεν είχαν ικανοποιηθεί. Η γυναίκα, που εξακολουθεί να είναι ερωτευμένη με τον άντρα της, αρνείται τον χωρισμό. Είναι αυτή που θα μείνει μόνη. Θα περάσει όλες τις φάσεις του επώδυνου χωρισμού, μέχρι και την κατάθλιψη, ώσπου να ξαναβρεί το νήμα της ζωής και να σταθεί στα πόδια της. Το τρίτο πρόσωπο του έργου, ο γιος, μεσήλικας σχεδόν, χρησιμοποιείται από το ζευγάρι στη

μεταξύ τους διένεξη, αφού θέλουν και οι δύο να τον προσεταιριστούν και να τον κάνουν σύμμαχό τους.

Είστε το ίδιο δυναμική γυναίκα με την Άλις, την ηρωίδα που υποδύεστε;

Η Άλις είναι ένα πλάσμα ευαίσθητο ουσιαστικά. Ακόμη, θα έλεγα γι' αυτήν ότι δεν έχει περάσει το στάδιο της εφηβείας. Είναι ρομαντική κατά βάθος, υπερασπίζεται τον γάμο της, γιατί πιστεύει ότι ο έρωτας και ο γάμος κρατούν για πάντα –δεν είναι τυχαίο που ο συγγραφέας την έχει βάλει να ασχολείται με την ποίηση– και είναι επίσης ένα άτομο βαθιάς πίστης. Εξαιρετικά διεκδικητική, αρνείται την πραγματικότητα και επιμένει να διατηρήσει το όνειρο της ιδανικής σχέσης. Θα προσγειωθεί, όμως, από ανάγκη. Εγώ νομίζω ότι είμαι μάλλον δυναμική, οπωσδήποτε περισσότερο από την Άλις, αλλά πρέπει να παραδεχτώ ότι κανείς δεν μπορεί να εκβιάσει τα συναισθήματα του άλλου. Οπότε σε μία ανθρώπινη σχέση είμαι το ίδιο ευάλωτη όσο ο καθένας μας.

Ένα από τα ερωτήματα που θέτει το έργο είναι πόσο καλά γνωρίζουμε τον άνθρωπο με τον οποίο είμαστε μαζί. Είναι εύκολο να απαντηθεί δεδομένου ότι όλοι έχουμε κρυφές πτυχές;

Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει καν τον εαυτό του, πόσο μάλλον έναν άλλον άνθρωπο όσο κοντά του και αν είναι, ακόμη και για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι άνθρωποι επίσης εξελίσσονται, αλλάζουν, σε μια σχέση τα συναισθήματα δεν είναι ισότιμα. Γι' αυτό, εάν ένας έρωτας, μέσα από τη διαδικασία του γάμου, εξελιχθεί σε μια βαθιά αγάπη, που συμβαδίζει με αμοιβαίο σεβασμό της προσωπικότητας του άλλου, μπορεί να επιζήσει.

Έχει τύχει στη ζωή σας, είτε σε προσωπικό είτε σε επαγγελματικό επίπεδο, να εκπλαγείτε από έναν άνθρωπο που θεωρούσατε ότι τον γνωρίζετε, αλλά δεν ήταν έτσι;

Ναι, προφανώς. Οι άνθρωποι διαρκώς με εκπλήσσουν.

Τελικά, για τη μοναξιά του άλλου ευθύνεται αυτός που αποχωρεί από μία σχέση ή και οι δύο;

Καμία σχέση δεν διαλύεται από έναν μόνο άνθρωπο. Όταν η σχέση διαλύεται, δεν διαλύεται από αυτόν που κάνει το πρώτο βήμα. Το έλλειμμα που υπήρχε σε έναν από τους δύο θα απαιτήσει κάποια στιγμή να καλυφθεί. Καθήκον του ανθρώπου είναι να αναζητά την ελευθερία και το δικαίωμα να επανακαθορίσει οποιαδήποτε στιγμή τη ζωή του. Εάν το τίμημα της ελευθερίας του είναι η μοναξιά και η δυστυχία ενός άλλου ανθρώπου, θέμα πολύ σοβαρό, δεν πρέπει αυτό να τον δεσμεύει.

Για εσάς πού κρύβεται το πιο σημαντικό μήνυμα του έργου;

Στον καθημερινό αγώνα να ζήσουμε τη ζωή που επιθυμούμε.

Τι ρόλο παίζει η αγάπη στη ζωή σας; Έχετε πάρει ή έχετε δώσει στον ίδιο βαθμό;

Δεν νομίζω ότι κανείς δίνει και παίρνει στον ίδιο βαθμό αγάπη. Κάποιος πάντα αγαπάει περισσότερο. Την αγάπη δεν τη χορταίνουμε, τη ζητούμε και την απαιτούμε διαρκώς, γιατί αυτή είναι βασικό στήριγμα της ζωής μας.

Θα παρουσιάσετε ακόμη ένα έργο στο θεατρικό «σπίτι» σας. Την «Κυρία Κλάιν» του Νίκολας Ράιτ. Τι μπορείτε να μας πείτε γι' αυτή τη δουλειά;

Είναι ένα θέμα στο οποίο επανέρχομαι κατά καιρούς και που αφορά τη σχέση ανάμεσα στις μάνες με τις κόρες. Και, μάλιστα, θα έλεγα σε έναν μέγιστο βαθμό εδώ, γιατί η Κλάιν όπως και η κόρη της ήταν ψυχοθεραπεύτριες. Παρ' όλα αυτά, παγιδεύτηκαν σε όλα τα αρνητικά αυτών των περίπλοκων σχέσεων.

Πέρα από το θέατρο, όμως, θα έχουμε την ευκαιρία να σας δούμε ξανά στην τηλεόραση και συγκεκριμένα στη σειρά της EPT 1 «Καρτ ποστάλ». Μιλήστε μας γι' αυτή τη συνεργασία...

Ήταν μία πολύ ωραία στιγμή της ζωής μου, μία εξαιρετική συνεργασία και ένα ωραίο διάλειμμα από το θέατρο, μιας και είχα πολύ καιρό να κάνω τηλεόραση. Πρέπει να πω ότι πέρασα θαυμάσια στην Κρήτη την εβδομάδα του γυρίσματος, πόσο μάλλον που ήταν και καλοκαίρι, με τη θάλασσα δίπλα μου. ☺

INFO: Η παράσταση «Υποχώρηση από τη Μόσχα» παρουσιάζεται στο θέατρο Αργώ (Ελευσινίων 15, Μεταξουργείο), κάθε Παρασκευή & Σάββατο, στις 21.00, και Κυριακή, στις 18.30.

